

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye Nemzetközi kereskedelem és turizmus – a fenntartható fejlődés globális menetrendje

(saját kezdeményezésű vélemény)

(2020/C 14/05)

Előadó: **Alfred GAJDOSIK**

Közgyűlési határozat:	2019.1.24.
Jogalap:	az eljárási szabályzat 32. cikkének (2) bekezdése saját kezdeményezésű vélemény
Illetékes szekció:	„Külkapcsolatok” szekció
Elfogadás a szekcióülésen:	2019.9.5.
Plenáris ülésen történő elfogadás kelte:	2019.9.26.
Plenáris ülés száma:	546.
A szavazás eredménye: (mellette/ellene/tartózkodott)	134/0/4

1. Következtetések és ajánlások

1.1. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (EGSZB) nyomatékosan felhívja a figyelmet az idegenforgalom és általában a nemzetközi kereskedelem közötti sokrétű összefonódásra. Mivel az idegenforgalom növekedési rátája meghaladja általában a gazdaság növekedési ütemét, az idegenforgalmat minden további nélkül a foglalkoztatás és a gazdasági növekedés jelentős motorjának lehet tekinteni. Mint ilyen a turizmus és a nemzetközi kereskedelem meghatározó tényezőnek tekinthető a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend céljainak ⁽¹⁾ elérésében. Ennek megfelelően az EGSZB azt javasolja, hogy az érintett gazdasági ágazatok felelős szereplői – konkrét kötelezettségvállalásokkal, például a 8. fenntartható fejlődési cél értelmében tisztességes és tartós munkahelyek teremtése révén – vállaljanak határozott szerepet a fenntartható fejlődési célok elérésében.

1.2. Az EGSZB felhívja a figyelmet arra, hogy milyen fontos a pénzügyi tervezés a politikai prioritások megvalósításához, illetve hogy a politikai célok megvalósításához a célzott költségvetés jelenti a legalkalmasabb eszközt. Ezért kéri, hogy az idegenforgalom jelentőségét azáltal is vegyék figyelembe, hogy a 2021 és 2027 közötti időszakra szóló többéves pénzügyi keretre irányuló legújabb javaslatot oly módon vizsgálják felül, hogy az idegenforgalom saját költségvetési sort kapjon.

⁽¹⁾ Fenntartható fejlődési célok:

1. cél: A szegénység felszámolása
2. cél: Az éhezés megszüntetése
3. cél: Egészség és jólét
4. cél: Minőségi oktatás
5. cél: Nemek közötti egyenlőség
6. cél: Tiszta víz és alapvető köztisztaság
7. cél: Megfizethető és tiszta energia
8. cél: Tisztességes munka és gazdasági növekedés
9. cél: Ipar, innováció és infrastruktúra
10. cél: Egyenlőtlenségek csökkentése
11. cél: Fenntartható városok és közösségek
12. cél: Felelős fogyasztás és termelés
13. cél: Fellépés az éghajlatváltozás ellen
14. cél: Óceánok és tengerek védelme
15. cél: Szárazföldi ökoszisztémák védelme
16. cél: Béke, igazság és erős intézmények
17. cél: Partnerség a célok eléréséért

1.3. Az EGSZB sajnálja, hogy az idegenforgalmat eddig nem illesztették be önálló célként az európai strukturális és beruházási alapokról szóló rendeletekbe, hanem csupán eszközként, illetve ágazatként vették figyelembe. Ugyan üdvözlendő, hogy a rendeletek lehetőségeket biztosítanak az intelligens turizmusba történő beruházásokra, ez azonban az EGSZB megítélése szerint nem elégséges ahhoz, hogy a külső hatását tekintve is megfelelően figyelembe vegyék az idegenforgalom makrogazdasági, társadalmi és kulturális jelentőségét. Az EGSZB ezért kéri, hogy az európai strukturális és beruházási alapokba tematikus célként vegyék fel az idegenforgalmat.

1.4. Az idegenforgalmi ágazatra jellemző viszonylag alacsony piaci lépési korlátok nem jelenthetnek gazdasági vagy szociális hátrányt az idegenforgalmi szektorban foglalkoztatottak számára.

1.5. Az EGSZB szorgalmazza, hogy törekedjenek az idegenforgalomban a képzések, a szakmai normák és a szakmai képesítések közelítésére, illetve elismerésére, tegyenek fokozottabb erőfeszítéseket egy európai szakmai képesítési bizonyítvány bevezetésére, és mozdítsák elő az egész életen át tartó tanulást az idegenforgalomban.

1.6. Mivel vitathatatlan, hogy a nemzetközi idegenforgalom a gazdasági jelentősége mellett jelentős mértékben hozzájárul a népek közötti megértéshez és az előítéletek felszámolásához is, és ezzel erőteljesen támogatja az Unió külső befolyását, különleges intézkedésekkel kell támogatni az idegenforgalom sajátos formáit, például a kulturális turizmust és a szociális turizmust. Az EGSZB emellett rámutat arra is, hogy támogatni kell az egészség-, sport-, agrár- ökoturizmust stb. is.

1.7. Kiemelten fontos, hogy kollektív szerződések révén és a 8. fenntartható fejlődési céllal összhangban tisztességes és fenntartható munkahelyeket biztosítsanak az ágazatban. Az EGSZB azt kéri, hogy az idegenforgalmi ágazatban számolják fel az illegális és bizonytalan munka valamennyi formáját.

1.8. Az idegenforgalom fenntarthatóságához nagymértékben hozzájárul az is, ha minél környezetkímélőbb közlekedési módokat választunk. Különös figyelmet kell fordítani ezért a közlekedési eszközök megfontolt, felelősségteljes használatára.

2. Bevezető

2.1. Ezzel a véleménnyel az EGSZB hangsúlyozni kívánja, hogy az idegenforgalom és a nemzetközi kereskedelem szoros kapcsolatban van egymással, és hogy mindkettő fontos a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend célkitűzéseinek elérésében.

2.2. A nemzetközi kereskedelem hosszú múltra tekint vissza, és az idők során egyre nagyobb sajátos társadalmi és politikai jelentőségre tett szert. A nemzetközi kereskedelmet hagyományosan kétoldalú szerződések jellemezték, de a 2. világháború óta egyre inkább a multilaterális szerződések a jellemzőek ezen a területen. A Kereskedelmi Világszervezet (WTO) létrehozása óta létezik egy kereskedelmi szerkezet, amely szabályozza a nemzetközi kereskedelmet. Ebben a struktúrában az Európai Bizottság 2011 óta olyan új generációs kereskedelmi megállapodások révén támogatja az uniós külkereskedelmet, melyek célja, hogy bizonyos kereskedelmi partnerekkel intenzívebbé váljanak a gazdasági és kereskedelmi kapcsolatok.

2.3. A szabadkereskedelem és a protekcionizmus közötti ellentétek arra is rámutatnak, hogy a nemzetközi kereskedelem a politikai befolyásyakorlás eszköze is lehet.

2.4. Az idegenforgalom a harmadik legnagyobb ágazat a nemzetközi kereskedelmi mérlegben; 10,4 %-kal (az EU-ban 10,3 %-kal) járul hozzá a globális GDP-hez, és világszerte 313 millió munkahelyet biztosít. A világon minden tizenegyedik munkahely az idegenforgalomhoz kapcsolódik. A fejlődő országok egyharmada számára az idegenforgalom a fő exporttényező, és így jelentős befolyást gyakorol ezeknek az országoknak a gazdasági helyzetére.

2.5. Az idegenforgalomnak ezért nagy szerepe van a fenntarthatósági célok elérésében, azonban figyelembe kell venni, hogy az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának 8 %-a a globális idegenforgalomnak tudható be.

2.6. Az idegenforgalom világszerte hozzájárul a vidéki térségek és a legkülső régiók gazdasági és társadalmi integrációjához. Ennek során azonban figyelembe kell venni és amennyire lehetséges, el kell kerülni a nem kívánt járulékos következményeket, mint például a mezőgazdasági hasznosítású területek csökkenését, a természetvédelem veszélyeztetését, légszennyezést stb.

2.7. 2017-ben a nemzetközi idegenforgalomban világszerte 1,32 milliárd érkezést (+ 7 %), Európa-szerte pedig 671 millió érkezést regisztráltak, így Európa 51 %-os (+ 8 %) piaci részesedéssel rendelkezik. Az Idegenforgalmi Világszervezet (UNWTO) egyik hosszú távú előretekintő tanulmányából mindazonáltal az derül ki, hogy 2030-ig Európában a becslések szerinti 744 millió turistával (+ 1,8 %) és 41,1 %-os teljes piaci részesedéssel az idegenforgalom növekedése kevésbé lesz erőteljes.

2.8. A Lisszaboni Szerződés (2009. december 1.) külön uniós jogalapot teremtett az idegenforgalom számára ⁽²⁾. Ennek megfelelően az Európai Bizottság 2010-ben közleményt tett közzé „Európa, a világ első számú turisztikai célpontja – az európai turizmus új politikai kerete” címmel ⁽³⁾. Azonban sem a jelenlegi, 2014–2020-as többéves pénzügyi keret, sem a 2021 és 2027 közötti időszakra vonatkozó legújabb javaslat nem irányoz elő külön költségvetési sort az idegenforgalom számára.

2.9. Ha azonban figyelembe vesszük, hogy az elmúlt évekre visszatekintve az idegenforgalomban más gazdasági ágazatokhoz képest folyamatosan markánsabb volt a foglalkoztatás bővülése és a gazdasági növekedés, akkor a rendelkezésre álló adatok alapján nem csupán indokolt, hanem sürgősen szükséges is az, hogy ne csak a külső idegenforgalmi politika további elmélyítése történjen meg, hanem közösségi szinten meghozzák a megfelelő költségvetés-politikai intézkedéseket is.

2.10. Az EGSZB nagy örömmel fogadja a Tanács 2019. május 27-i következtetéseit ⁽⁴⁾, amelyekben a Tanács a turisztikai ágazat előtt álló kihívásokat (digitalizáció, fenntarthatóság, ágazatspecifikus ismeretek és készségek) szem előtt tartva konkrét javaslatokat fogalmaz meg a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend kapcsán, illetve turizmust segítő intézkedéseket szorgalmaz, hogy az EU világszinten továbbra is piacvezető legyen az idegenforgalom terén.

2.11. Az idegenforgalom nagy munkahelyteremtési potenciállal rendelkezik. Annak, hogy az idegenforgalomban világszerte átlagosan több nőt és fiatalot foglalkoztatnak, mint más ágazatokban, a fenntarthatósági célok (különösen az 5. és a 10. cél) elérésében is van jelentősége.

2.12. Az idegenforgalomban és a vendéglátásban a bérek és fizetések a mediánbér alatt vannak a legtöbb országban, ezért az ágazat minden foglalkoztatási kategóriája tekintetében megfelelő intézkedéseket kell hozni a tisztességes javadalmazás érdekében. Ez annál is fontosabb, mert az idegenforgalmi ágazatban gyakran rendkívül kemények a munkakörülmények, és a gyakorlatban gyakran nem tartják be a szociális partnerek minimálbérre és maximális munkaidőre vonatkozó megállapodásait, valamint a munkahelyi biztonságra és egészségvédelemre vonatkozó rendelkezéseket. Ezért sürgős szükség van arra, hogy – a 8. fenntartható fejlődési cél szellemében – emberhez méltó és tartós munkahelyeket hozzanak létre ebben a szektorban. Az EGSZB véleménye szerint ehhez arra van szükség, hogy megerősítsék a keretfeltételeket, egyértelmű kollektív megállapodásokat kössenek, és támogassák az ágazatot a digitalizáció terén.

3. Idegenforgalom és gazdaság

3.1. Az idegenforgalomnak mint a gazdasági növekedés fontos motorjának a jelentősége ezért messze túlmutat a turisztikai ágazaton, és érinti a nemzetközi kereskedelmet és értékesítést is. Mindemellett az állami és a magánszektor valamennyi területére hatást gyakorol, például a mezőgazdaságra és a közlekedésre is.

3.2. Emellett az idegenforgalom a jelenlegi nemzetközi munkamegosztásban sok régió, például kis szigetek vagy az elszigetelt hegyvidéki térségek számára egyike az elérhető nagyon kevés gazdasági tevékenységnek, sőt, néha ez az egyetlen gazdasági tevékenység.

3.3. Ráadásul az idegenforgalom sok régióknak segítette a hanyatló térségek felélesztésében.

4. Idegenforgalom és fenntarthatóság

4.1. Az idegenforgalom versenyképessége szorosan összefügg a fenntarthatóságával, hiszen a turisztikai célpontok vonzereje és minősége nagyban függ mind a természeti és kulturális környezetüktől, mind pedig a helyi infrastruktúrába való beágyazottságtól.

4.2. Az idegenforgalom fenntarthatósága különböző elemekre épül, például a következőkre:

- a természeti erőforrásokkal folytatott felelősségteljes gazdálkodás (különös tekintettel a vízre),
- tiszta energiaforrások használata,
- az idegenforgalmi tevékenységek környezeti hatásainak figyelembevétele (pl. hulladékártalmatlanítás, megnövekedett talaj- és vízterhelés),
- a biológiai sokféleség fenntartása,
- a kulturális örökség védelme,
- az idegenforgalom által létrehozott munkahelyek minőségének és állandóságának megőrzése,

⁽²⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 195. cikke.

⁽³⁾ COM(2010) 352 végleges.

⁽⁴⁾ 2019. május 27-i, 9707/19. sz. tanácsi dokumentum: „A turisztikai ágazat versenyképessége – a fenntartható növekedés, a munkahelyteremtés és a társadalmi kohézió egyik mozgatórugója az Európai Unióban a következő évtized folyamán”.

- a helyi népességre gyakorolt hatások figyelembevétele,
- humán kapacitásépítés,
- közlekedés.

4.3. A fenntartható idegenforgalmat a fenntartható fogyasztás és termelés tízéves keretprogramjának egyik kulcsfontosságú ágazataként azonosították. Ennek megfelelően a fenntartható idegenforgalom képes arra, hogy a jövő szektoraként ne csak az ágazat egésze számára váljon követendő mintává, hanem világszerte bevonja a nemzeti gazdaságokat is ⁽⁵⁾.

Az EGSZB szerint a nemzetközi kereskedelem és idegenforgalom illetékeseinek ki kellene használniuk az ebben rejlő potenciált arra, hogy egyrészt olyan eszközöket és módszereket találjanak, amelyekkel érdemben elő lehet segíteni a fenntarthatósági célok megvalósulását (különös tekintettel a 3., 6., 7., 12., 14. és 15. célra), másrészt pedig hogy a 17. cél szellemében megfelelő partnerségeket próbáljanak létrehozni.

4.4. A világszerte a foglalkoztatás 17 %-át kitevő (ebből 44 % női munkavállaló) idegenforgalom gazdasági jelentősége fontos meghatározó társ tényezője a fenntarthatósági politika számos területének.

4.5. Az idegenforgalom átfogó gazdasági tevékenységként nemcsak gazdasági, hanem ökológiai, szociális és kulturális dimenzióval is rendelkezik, ezért mérvadó tényező a fenntarthatósági célok elérésében. Ebben az összefüggésben az ágazat által generált bevételeknek fontos szerepük lehet a turizmus által érintett térségek fenntartható kezelésének támogatásában.

4.6. A követendő megközelítés az, hogy nemcsak az idegenforgalom negatív következményeit elemzik, hanem figyelembe veszik a különböző tényezőkre (környezet, szociális ügyek stb.) gyakorolt pozitív hatását is. A „hatásturizmusnak” ezt a formáját Szlovéniában dolgozták ki; a módszer 10 + 1 „hatásmutatót” vesz alapul, és figyelembe veszi az idegenforgalom által az élet minden fontos területén kifejtett pozitív hatásokat is ⁽⁶⁾.

4.7. Az új technológiák a gazdaságban is strukturális átalakuláshoz vezetnek, ami különösen a kisebb struktúrák számára vált érezhetővé. Az idegenforgalomban ez nemcsak a szolgáltatási kínálatot érinti, hanem az értékesítést és a foglalási szokásokat is.

4.8. Az idegenforgalmi ágazat egészét sajátos probléma elé állítja az, hogy világszerte növekszik a különböző magánplatformos foglalkozások száma. Kétségtelen, hogy az értékesítésnek ez az új formája előnyöket kínál a nem professzionális szolgáltatók és a turisztikailag nem vagy csak kevésbé fejlett területek számára. Makrogazdasági szempontból azonban nem elfogadható, hogy magánszolgáltatók versenyelőnyre tesznek szert annak a körülménynek köszönhetően, hogy esetleg egyáltalán nem, illetve csak minimális mértékben fizetnek adókat, és nem kötik őket az idegenforgalomban megszokott szigorú higiéniai és biztonsági előírások. A fenti problémák orvoslásához arra lenne például szükség, hogy az ilyen felületeken hirdető szállásadókra is vonatkozzanak a kereskedelmi szálláshelyekre érvényes regisztrációs és értékelési kritériumok.

5. Idegenforgalom és környezet

5.1. A fenntarthatóan sikeres idegenforgalmi politika és a hatékony környezetvédelem alapvetően nem állnak ellentmondásban egymással, hanem egymást kiegészítő és támogató intézkedéseként kell értelmezni és alkalmazni azokat.

5.2. A bővülő nemzetközi idegenforgalommal összefüggő egyik probléma kétségtelenül a közlekedési eszközök (hajók, repülőgépek, buszok és gépkocsik) igénybevétele és annak környezeti hatása.

5.3. A nagy utazásszervezőket emlékeztetni kell a felelősségteljes fenntarthatósági politikában betöltött szerepükre. Az utazásszervezőknek tartaniuk kell magukat ehhez, és a környezeti kérdésekért felelős munkatársakat kell alkalmazniuk, akik a tanácsadás és a tervezés során figyelembe veszik a fenntarthatósági célokat.

5.4. A túlturizmus („overtourism”) néhány régióban már az ott élő lakosság életminőségét és a környezetet is veszélyeztető problémává vált. Mivel a „túlturizmusnak” nincs egységes definíciója, a fogalom nem elég konkrét, és nem lehet világosan alkalmazni. A probléma mindenesetre nem új. A „Mallorca-effektus” fogalom keretében már 1980 és 1990 között is dolgoztak azokon a koncepciókon, hogy hogyan lehet minél több turistát túl nagy mellékhatások nélkül elhelyezni a strandokon. A nemzetközi idegenforgalmi szervezetek elsősorban a bevált gyakorlatok bemutatásán dolgoznak, hogy támpontokat és iránymutatást adjanak az érintett régióknak.

5.5. Az EGSZB szorgalmazza továbbá, hogy a nagy nemzetközi idegenforgalmi szövetségek állapodjanak meg egy, a turisztikai célpontok értékesítésére vonatkozó magatartási kódexben is, amely figyelembe veszi a környezetet és a fenntarthatóságot, de fellép a túlturizmussal szemben is, hiszen ez utóbbi egyéb következmények mellett kihat a környezetre és a fenntarthatóságra is.

⁽⁵⁾ Lásd az ENSZ Kereskedelmi és Fejlesztési Konferencia (UNCTAD) 2017. évi jelentését: „Az idegenforgalom mint a transzformatív és inkluzív növekedés forrása”.

⁽⁶⁾ <https://www.impact-tourism.net/>.

6. Idegenforgalom és etika

6.1. Az idegenforgalom a személyek és szolgáltatások országon belüli, illetve transznacionális és nemzetközi mozgását jelöli, és gazdasági jelentősége mellett a társadalmi és kulturális életet is érinti a származási és célországokban, ráadásul nem csak az idegenforgalomban részt vevők szempontjából.

6.2. Ezt a körülményt az Idegenforgalmi Világszervezet (UNWTO) mint az idegenforgalmi politika nemzetközi fóruma és a felelős állami szervek közötti nemzetközi kommunikáció kapcsolattartó pontja is figyelembe vette, és ezért 1999-ben egy „globális idegenforgalmi etikai kódexet”⁽⁷⁾ adott ki, amely 10 elvben és 49 bekezdésben összefoglalva részletesen szabályozza a globális idegenforgalom sokrétű szempontjait⁽⁸⁾. Ezért az etikai kódexet „az idegenforgalomban tanúsított etikus magatartás játékszabályainak” is nevezik.

6.3. Ezen etikai kódex előírásai figyelembe veszik a gazdasági ágazat komplexitását, hiszen nemcsak a gazdasági, társadalmi és kulturális szempontokkal foglalkoznak, hanem hangsúlyt fektetnek az alapvető jogok és emberi jogok tiszteletben tartására is (lásd az idegenforgalom terén a gyermekek bántalmazásával, a gyermekmunkával és a gyermekek szexuális kizsákmányolásával szemben hozott intézkedéseket).

6.4. Mivel ez az etikai kódex csupán egy ajánlás, betartása pedig még az aláírói számára sem kötelező, az UNWTO 2017 szeptemberében nemzetközi keretmegállapodást terjesztett elő az idegenforgalmi etikáról⁽⁹⁾ („International Framework Convention on Tourism Ethics”), amelyet tagjainak több mint a fele aláírt. Ez a megállapodás tartalmát tekintve az etikai kódexet követi, és érdemi változtatásokat nem tartalmaz, előnye viszont, hogy az aláírói kötelesek betartani.

7. Idegenforgalom és kultúra

7.1. Az idegenforgalom egyik legfontosabb hajtóerejét a célország kulturális javai képezik.

7.2. A kulturális turizmus fokozza az idegen kultúrák iránti érdeklődést, előmozdítja a népek közötti megértést, és hozzájárul az előítéletek felszámolásához is.

8. Idegenforgalom és demográfia

8.1. A demográfiai fejlemények az idegenforgalomban is éreztetik hatásukat: a korfában jelentős azoknak az időseknek az aránya, akik egyre inkább mobilak, és nagyrészt biztos jövedelmi viszonyokkal rendelkeznek, aminek köszönhetően fellendült az időskori utazás. Ezek az időskori utazások nem elhanyagolható hányadot képviselnek különösen a csoportos turizmusban, és néhány területen meg is változtatták a turisztikai vállalkozások kínálatának szerkezetét, ami arra is visszavezethető, hogy az idősek gyakran hosszú üdüléseket foglalnak, és csak korlátozottan függenek az idegenforgalmi szezonoktól. Ezt a körülményt az Idegenforgalmi Világszervezet csúcstalálkozóján is figyelembe vették, és különös figyelmet fordítottak az időskori turizmusra.

8.2. Az Európai Bizottság a „Calypso – turizmus mindenkinek” elnevezésű kezdeményezésével fenntartható módon járult hozzá a szociális turizmus növekedéséhez, hiszen támogatta az időseknek, valamint a hátrányos helyzetű csoportoknak is szóló turizmus kialakítását szolgáló intézkedéseket. Ennek eredményeként megújult a turisztikai kínálat, emellett pedig a szezonon kívüli időszakok kihasználtsága is nőtt. Ebben az összefüggésben ésszerű lenne megosztani a szerzett tapasztalatokat az Európai Unió kívüli partnerekkel, és ösztönözni kellene a kölcsönös idegenforgalmat.

8.3. Az általános demográfiai paramétereken túl továbbfejlődtek az idegenforgalom sajátos formái is, például a zárandokutak.

9. Idegenforgalom és képzés

9.1. A piac fejlődése és a növekvő fogyasztói igények miatt a turizmusnak a maga sokszínűségében speciális képzettségi elvárásoknak kell megfelelnie: az ágazatban dolgozóknak megfelelő nyelvtudással, számítógépes, gazdasági és gasztronómiai ismeretekkel kell rendelkezniük.

(7) <https://www.tourism-watch.de/en/node/4597>.

(8) A globális etikai kódex elvei:

1. cikk: Az idegenforgalom hozzájárulása a népek és társadalmak közötti kölcsönös megértéshez és tisztelethez
2. cikk: Az idegenforgalom mint az egyéni és kollektív kiteljesedés útja
3. cikk: Az idegenforgalom mint a fenntartható fejlődés egyik tényezője
4. cikk: Idegenforgalom, az emberiség kulturális örökségének hasznosítása és hozzájárulás annak támogatásához
5. cikk: Az idegenforgalom mint hasznos tevékenység a vendéglátó országok és közösségek számára
6. cikk: Az idegenforgalom fejlesztésében részt vevő szereplők kötelezettségei
7. cikk: Az idegenforgalomhoz való jog
8. cikk: A turisták mozgásának szabadsága
9. cikk: Az idegenforgalmi ágazat foglalkoztatottjainak és vállalkozásainak jogai
10. cikk: Az idegenforgalomra vonatkozó globális kódex elveinek végrehajtása.

(9) UNWTO Framework Convention on Tourism Ethics.

9.2. Az Unió sok országában különböző képzési formák és képzési irányok léteznek, amelyek időtartama eltérő; ez megnehezíti a kölcsönös elismerést. A különböző szakemberek foglalkoztatási esélyeinek növelése érdekében bizonyos képzési normákat lehetne rögzíteni, amelyek mind a Közösség területén, mind pedig külföldön bővítenék a különböző szakemberek foglalkoztatási lehetőségeit. Csak általánosan kötelező képzési feltételek bevezetésével – amire az ágazat keretfeltételeinek már említett megerősítése kapcsán kerül sor – sikerülhet tartósan felszámolni azt a szakemberhiányt, amelytől a szektor szenved.

9.3. A turisztikai szakmák olyan jellegű felértékelődése, hogy azok hosszú távú karrierlehetőségeket nyújtanak, azért is lenne szerencsés folyamat, mert az idegenforgalomban más ágazatokhoz képest gyakran nehezebbek a munkakörülmények.

10. Idegenforgalom és digitalizáció

10.1. Az idegenforgalomban folyó digitalizáció nemcsak a turisták magatartására fejt ki széles körű hatásokat, hanem a turisztikai szolgáltatókra is.

10.2. Az online turizmus egyre kedveltebbé válik, ahogy az online értékelés is: csak Németországban 2017-ben az összes utazás 40 %-át online foglalták le. Mindez új piacokat jelent a kkv-k számára, amelyeket azonban pénzügyileg is támogatni kell abban, hogy ki tudják aknázni az ebben az innovációban rejlő lehetőségeket.

10.3. Ugyanakkor az elektronikus hálózatok és a digitalizáció komoly hatásokkal volt a turisztikai cégek belső munkafolyamataira is. Így például manapság már a kis vállalkozások többsége is kénytelen legalább internet-hozzáférést biztosítani a látogatói számára.

10.4. A digitalizáció az innovatív idegenforgalmi együttműködési formák kapcsán is fontos szerepet kap, ami jelentős hatást fejthet ki az utazási célpontok fejlődésére is. Számos modern technológia (pl. a mesterséges intelligencia, virtuális valóság, kiterjesztett valóság, blokklánc) segíthet abban, hogy a legtöbb távoli helyszín érdekes úti céllá válhasson. A turisztikai ágazatnak nagyobb hangsúlyt kellene helyeznie a kutatás-fejlesztésre, hogy ki tudja aknázni ezeket az új lehetőségeket.

10.5. A kulturális turizmus is profitálhatna a digitalizációból, hiszen a virtuális valóságot az utazás népszerűsítésére is fel lehetne használni.

Kelt Brüsszelben, 2019. szeptember 26-án.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Luca JAHIER